

ת"פ 19890/03/16 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד הייסם אל שמאלי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 19890-03-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אבשלומוב ואח'

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

הייסם אל שמאלי

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד רעות זוסמן ומיכל בן דוד

ב"כ הנאשם: עו"ד חי אוזן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

א. **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 לחוק.

ב. **תגרה במקום ציבורי**, לפי סעיף 191 לחוק.

ג. **היזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 לחוק.

ד. **הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 3.3.16 נהג מיכאל אבשלומוב (להלן: "אבשלומוב") ברכב טויוטה (להלן: "הטויוטה") כשלצידו יושב אור חנוקייב (להלן: "אור"). באותה עת נהג הנאשם ברכב מזדה (להלן: "המזדה"), בסמיכות אליו. על רקע ויכוח על מתן זכות קדימה, **נהג הנאשם את רכבו מצד שמאל לרכבו של אבשלומוב במהירות, בלם בפתאומיות וחסם את נתיב נסיעתו של אבשלומוב בכך שהעמיד את רכבו באלכסון לטויוטה. מייד לאחר מכן, יצא הנאשם מהרכב, נגש לטויוטה ובעט בחוזקה בדלת הנהג, שנפתחה אותה עת על ידי אבשלומוב, וסגר אותה. בהמשך, הכניס הנאשם את ידו מבעד לחלון הנהג של הטויוטה והכה באגרופים באבשלומוב. לאחר מכן, הוציא הנאשם מתא המטען משולש אזהרה והכה באמצעותו בידו של אבשלומוב. באותה עת יצא אבשלומוב מהטויוטה שהידרדרה מעט ופגעה במאזדה, והחל להכות את הנאשם עד שהחל להימלט. מיד ובסמוך, ובעוד הנאשם מתרחק מאבשלומוב, הוציא אבשלומוב מבגדיו סכין, ניגש לעבר הנאשם, הכה אותו בגופו ופצע אותו בידו באמצעות הסכין שאחז בידו. **בהמשך החלו השניים תוקפים זה את זה. הנאשם הכניס את פלג גופו העליון מבעד לחלון הנהג של הטויוטה****

עמוד 1

וניסה לשלף את מפתחות הרכב, שנשברו בתוך הסוויץ', וזאת בעוד אבשלומוב חובק אותו מאחור. השניים החלו דוחפים בידיהם זה את זה. משהגיעו למקום שוטרים והבחינו בנאשמים ביקש אחד השוטרים מהנאשם להשיב לאבשלומוב את המפתחות, אך הנאשם סרב בטענה כי אם יעשה כן יברח אבשלומוב מהמקום. בהמשך הכה הנאשם מכת אגרוף בפניו של אבשלומוב. השוטר חצץ בין השניים והודיע לנאשם כי הוא עצור תוך שהנאשם מביע התנגדות פיזית למעצרו ומנסה להגיע אל אבשלומוב. בהמשך הכה הנאשם את אבשלומוב פעם נוספת במכת אגרוף וכן הכה את אור פעמיים בחלק גופו העליון, באזור פניו, באמצעות שתי מכות אגרוף. בהמשך הראה הנאשם לשוטר את פצע הדקירה והשוטר פנה לאבשלומוב, אשר החל להתרחק מהמקום והורה לו לעצור ולהוציא את הסכין מהכיס. אבשלומוב לא נשמע להוראות השוטר, עד אשר הוציא השוטר אקדח טיזר שברשותו ואז זרק אבשלומוב את הסכין. במהלך המתואר בעט הנאשם באבשלומוב. בהמשך ולאחר שהשוטר אחז באבשלומוב והוריד אותו על הארץ, הגיע הנאשם ובעט בראשו של אבשלומוב, וכתוצאה מכך נגרמה לאבשלומוב נפחות במצחו. לנאשם נגרם חתך בידו השמאלית והוא נזקק לטיפול רפואי ותפרים.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם כבן 24, סיים 12 שנות לימוד ועובד בחברה לאיתור ותיקון חדירות מים למבנים. אביו של הנאשם עבר לפני מספר שנים אירוע מוחי וכיום רוב פרנסת הבית נופלת על כתפו של הנאשם, בהיותו האח הבכור. ממכתב ממעסיקו עולה כי הוא עובד מזה ארבע שנים בעבודה אינטנסיבית הדורשת יכולות טכניות ודיוק וכי מעולם לא התגלעה בעיה שקשורה להתנהגותו בסביבת העבודה. הנאשם תואר כעובד חרוץ ומקצועי, נעים הליכות ואהוב על הצוות. בעידוד מעסיקו יצא ללימודים והוא נושא תעודת "קבלן איטום" וכן לומד לרכישת הסמכה של מנהל עבודה. במהלך פיקוח מעצרו השתתף בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן, כשלחלק מהמפגשים לא הגיע, והסביר זאת על רקע מחויבות לעבודה. הנאשם תאר כי ברקע לביצוע העבירה, בעת שנסע ברכבו, החל ויכוח בכביש בינו לבין נהג אחר שלדבריו אף פגע ברכבו. בהמשך, תוך כדי חילופי האשמות מילוליות הדדיות, לאחר שחש כועס ומאויים, התקשה לגלות איפוק, חסם את הרכב כמתואר והגיב באלימות פיזית. הנאשם מסר כי לא הייתה לו כוונה לפגוע באבשלומוב אך הגיב באופן לא מווסת ואלים. הנאשם תיאר את ההתנהגות כחריגה להתנהלותו וביטא מוטיבציה להמשך טיפול בהיותו ער לתגובותיו האלימות ומעונין לשקם את עתידו תוך הימנעות מהסתבכויות פליליות נוספות. שירות המבחן התרשם מנאשם בעל כוחות ושאיפות ללמוד ולשפר את איכות חייו, הסובל מקושי לוויסות דחפים תוקפניים במצבי אי וודאות. שירות המבחן התרשם מיכולתו להתבונן ולהכיר בפגיעה שגרם וכן במוכנותו לבחון התנהלותו לעומק. לאור זאת סבר שירות המבחן כי הנאשם זקוק לטיפול ייעודי בתחום האלימות, והוא הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי כאמור. לפיכך, המליץ שירות המבחן להעמידו בצו מבחן לצד עונש צופה פני עתיד. שירות המבחן סבר כי הטלת עונש קונקרטי עלולה לפגוע ביציבותו במסגרת העבודה ובתפקודו הנוכחי כיום.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד רעות זוסמן ומיכל בן דוד, הנאשם יליד 1992 נעדר הרשעות קודמות. מעובדות כתב האישום עולה כי המדובר באירוע אלימות חמור על רקע ויכוח של מתן זכות קדימה בכביש. המאשימה סבורה כי אין מקום לאחידות בענישה בין נאשם זה לבין אבשלומוב, הנאשם הנוסף בתיק, וזאת בשל הפער המשמעותי בין התנהגות הנאשם לבין התנהגותו של אבשלומוב. הנאשם הינו הדמות הדומיננטית, הוא זה אשר החל את האירוע ובלעדיו האירוע ככל הנראה היה נמנע. הנאשם הוא זה שחסם את דרכו של אבשלומוב, בעט ברכבו והכה את אבשלומוב. כמו כן, היינו מצפים שהגעת השוטרים למקום תסיים את האירוע, ואולם לא כך היה הדבר. הנאשם, ללא כל מורא מהשוטרים, המשיך להכות את אבשלומוב ואף בעט בו לאחר שנעצר. כתוצאה מכך נגרמו לאבשלומוב חבלות. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם מטיל את האחריות על אבשלומוב. שירות המבחן מצוין כי הנאשם מתקשה לווסת את דחפיו התוקפניים ומבטא מוטיבציה לשקם את עתידו. המאשימה סבורה כי הסכמתו לטיפול הינה חיצונית ובכדי לשפר את מצבו המשפטי. הנאשם אינו מבין את חומרת האירוע, לא הגיע לכל המפגשים כפי שנדרש ממנו וגם כיום מגלה רק תובנה ראשונית למצבו. המלצת שירות המבחן אינה ראויה ואינה עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה. מתחם העונש ההולם הינו בין 6 ל- 18 חודשי מאסר. לפיכך עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג ובריה שלא יפחת מ- 12 חודשים.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד חי אוזן, המדובר באירוע מזדמן ולא מתוכנן, במהלכו החליפו שני המעורבים הצדדים חילופי מהלומות הדדיות שהובילו לקטטה. הנאשם כבן 25, רווק, הודה בכתב האישום והביע חרטה על מעשיו. הנאשם עובד באופן מסודר 5 שנים, נושא תעודת קבלן איטום. עובד במסירות ולשביעות רצון מעבדו. הנאשם סטודנט במכללת העמק ולומד לימודים מקצועיים לרכישת הסמכה. יש לקחת בחשבון כי גם אבשלומוב תרם לאירוע. הוא יכול היה להימלט מהמקום אך הוא הוציא סכין שהייתה זמינה לו, דקר את הנאשם וגרם לו לחבלה. הנאשם נזקק לטיפול רפואי (נ/3). אין ספק כי אבשלומוב, אשר נשא ברכבו סכין, תרם תרומה משמעותית להסלמת האירוע ולא ניתן להתעלם מכך. התסקיר בעניינו של הנאשם הינו חיובי וממליץ לסיים את ההליך בצו מבחן ומאסר על תנאי. הנאשם הביע חרטה, הבין את מעשיו ושירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות המעשים נמוך. הנאשם אף לקח חלק במפגשים קבוצתיים הגם שנעדר מכמה מהם. לפיכך עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש שירוצה בעבודות שירות.

7. הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
9. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו. כל אדם זכאי להגנה על גופו מפני פגיעה אלימה בו או ברכושו. כמו כן נפגע הערך של שמירה על יכולתם של גורמי אכיפת החוק למלא תפקידם כדין.
10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף משמעותי וזאת נוכח היותו של הנאשם מחולל האירוע וכן נוכח התנהלותו האלימה אשר לא פסקה גם כאשר הגיעו למקום אנשי המשטרה.

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב

כמפורט להלן:

א. ברע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12) נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר תקף שניים, בכך שאת האחד הכה בראשו ובעינו ואת השני הכה במכת אגרוף בפניו והכה בראשו באמצעות בקבוק. הנאשם נעדר עבר פלילי, נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (17.7.14), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע הנאשם בעבירות היזק לרכוש בזדון ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל.

ג. בע"פ (מח' חי') 33776-01-13 **שמאמי נ' מדינת ישראל** (10.7.13) התקבל ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם נגח בראשו של המתלונן. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן חבלות בפניו. ערכאת הערעור שינתה מהכרעת הדין ומשכך הקלה בעונשו של הנאשם והשיתה עליו 4 חודשי עבודות שירות לצד עונשים נלווים.

ד. בת"פ (י-ם) 338-06-14 **מדינת ישראל נ' כהן** (29.04.15), הורשע נאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש. הנאשם בעט בגבו של המתלונן, בעודו יורד במדרגות בית הכנסת, ולאחר מכן החל להכותו ולנשכו. הנאשם נעדר עבר פלילי, נדון ל-4 חודשי מאסר בפועל.

ה. בת"פ (רמ') 24459-04-14 **מדינת ישראל נ' אלנסאסרה** (6.1.16), הורשע נאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפת סתם. הנאשם הכה את אחותו בעזרת מקל מטאטא ולאחר מכן אף חנק אותה בידיו. הנאשם נדון ל-6 חודשי עבודות שירות.

ו. בת"פ (רמ') 36158-09-11 **מדינת ישראל נ' פלוני** (8.5.16), הורשע נאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם הכה את המתלוננת, אחותו, בפניה מכיוון שחשד ששהתה ברכב עם אדם זר, וכתוצאה מכך נגרמה לה חבלה של ממש. הנאשם נדון ל-6 חודשי עבודות שירות.

ז. בת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' אברהמי** (3.1.13), הורשע נאשם בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. על רקע ויכוח בין הנאשם למתלונן, שהינו כבן 65, הכה הנאשם את המתלונן במכת אגרוף בעינו וגרם לו להמטומה בעין. הנאשם נעדר עבר פלילי, נידון ל-4 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים.

12. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שבעקבות ויכוח על רקע מתן זכות קדימה בכביש, חסם הנאשם ברכבו את רכבו של אבשלומוב, יצא מרכבו, בעט ברכבו של אבשלומוב והחל להכותו. בהמשך יצא אבשלומוב מרכבו ובין השניים התפתחת קטטה במהלכה פצע אבשלומוב את הנאשם בידו באמצעות הסכין שאחז בידו. השניים המשיכו להתקוטט גם כאשר הגיעה המשטרה למקום. בהמשך, עת הודיע השוטר לנאשם כי הוא עצור, התנגד הנאשם פיזית למעצרו והמשיך להכות את אבשלומוב ואדם נוסף אשר היה עמו. הנאשם המשיך בהתנהלותו האלימה גם לאחר שאבשלומוב נעצר על ידי המשטרה והוא הורד על הארץ. בשלב זה בעט הנאשם בראשו של אבשלומוב, וכתוצאה מכך נגרמה לאבשלומוב נפחות במצחו.

באשר **לחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה**, הרי שאין ספק כי חלקו של הנאשם הינו משמעותי ורב יותר מחלקו של אבשלומב. הנאשם הוא זה אשר היה מחולל האירוע ולולא התנהגותו האירוע כולו היה נמנע. כפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן וכן מצפיה בסרטון אשר מתעד את האירוע, הנאשם נסע לצידו של אבשלומב, ואז סטה מנתיבו וחסם את דרכו של אבשלומב ואילץ אותו לעצור. מייד לאחר מכן יצא מרכבו והחל בתקיפה אלימה תוך שהוא בועט בדלת הנהג ברכבו של אבשלומב וכן מכה אותו בפניו בעודו נמצא עדיין ברכב. מייד לאחר מכן פנה הנאשם לרכבו כדי לקחת מתא המטען חפץ בעזרתו יוכל להמשיך ולהפליא מכותיו באבשלומב, אלא שאז יצא מהרכב אבשלומב כשהוא נושא עמו סכין. הגם שהתנהגותו של אבשלומב אשר פצע את הנאשם באמצעות הסכין ישנו חלק ממשי בהסלמת האירוע, הרי שעדיין החלק הדומיננטי באירוע הינו של הנאשם, אשר אף המשיך להכות את אבשלומב שעה שהגיעו השוטרים למקום, תוך שהוא מתנגד פיזית למעצרו ואף תוך כדי שאבשלומב נעצר והיה על הקרקע באופן שנמנעה ממנו האפשרות להגן על עצמו. העובדה שהנאשם המשיך בתקיפתו של אבשלומב אף בנוכחות השוטרים מצביעה על תעוזה והעדר מורא הדין.

באשר **לנזק שנגרם מביצוע העבירה**; כתוצאה מביצוע העבירה גרם הנאשם לאבשלומב חבלה בראשו וכן גרם נזק לרכבו של הנאשם. עם זאת, יש לתת את הדעת גם לנזקים שנגרמו לנאשם, אשר כתוצאה ממעשיו של אבשלומב נגרם לו חתך בידו השמאלית והוא נזקק לטיפול רפואי בדמות תפרים.

באשר **לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; הנאשם ביצע את המיוחס לו על רקע ויכוח בין נהגים בכביש עת נסעו השניים ברכביהם.

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 ג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מ- 3 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל- 15 חודשי מאסר בפועל.

14. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. **השיקול השיקומי** הינו ממין העניין נוכח גילו הצעיר של הנאשם והעדר עבר פלילי. הנאשם אף השתתף בקבוצה טיפולית במהלך פיקוח המעצר במסגרת שירות המבחן, ואולם מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם מגלה תובנות ראשוניות לחלקיו התוקפניים ועליו להמשיך בתהליך טיפולי בתחום האלימות. הנאשם אמנם הביע רצון להשתלב בהליך כאמור ואולם טרם השתלב.

גזירת העונש המתאים לנאשם

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם הינו יליד 1992, נעדר עבר פלילי, אשר עובד למחיתו מזה כחמש שנים לשביעות רצון מעבדו. הנאשם סטודנט במכללת העמק ולומד לימודים מקצועיים לרכישת הסמכה, ובעל תעודת קבלן איטום. הטלת עונש מאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות, תפגע בו ללא ספק וביכולתו לפרנס את משפחתו. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. כמו כן הביע הנאשם נכונות להשתלב בהליך טיפולי בתחום האלימות במסגרת שירות המבחן.

16. עוד נתתי דעתי לשיקול עקרון האחידות בענישה. כפי שקבע כב' השופט י' דנציגר בע"פ 5769/14 **אלרואי נ' מדינת ישראל** (20.9.15) עקרון האחידות בענישה הינו עקרון יסוד במשפט הפלילי:

"עקרון זה מורה כי יש להחיל שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות במהותן, בנסיבות דומות, ושהינם בעלי נסיבות אישיות דומות. כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים בגדרה של

אותה פרשה, עקרון זה מקבל משנה תוקף. במצב דברים זה מצדד עקרון אחדות הענישה בהטלת עונשים דומים על מי שביצעו מעשים דומים וכן בשמירה על יחס של שקילות בין מבצעייהם של מעשים הנבדלים זה מזה במנינם, חומרתם או בנסיבותיו האישיות של המבצע.

17. בתיק זה הוגש כתב האישום כנגד שני הנאשמים, כאשר אבשלומוב הינו נאשם מספר 1 בכתב האישום. ואולם, כאמור לעיל, על פי כתב האישום המתוקן וכן כפי שעולה מצפיה בסרטון אשר מתעד את האירוע, חלקו של הנאשם רב ומשמעותי יותר מחלקו של אבשלומוב, וזאת על אף שהנאשם נדקר במהלך האירוע. משכך, בהשוואה בין עניינו של הנאשם לבין ענינו של אבשלומוב, סבורני כי עונשו של הנאשם ראוי שיהיה חמור יותר באופן משמעותי מעונשו של אבשלומוב.

18. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לקשייו של הנאשם לווסת ולמתן דחפים תוקפניים במצבי עמימות או ברגע כעס ולחץ כעולה מהתרשמות שירות המבחן.

19. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים. אני ער להמלצת שירות המבחן להסתפק בענישה צופה פני עתיד ואולם סבורני כי לא יהיה בכך כדי לאזן כראוי בין שיקולי הענישה השונים.

סוף דבר

20. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. ארבעה וחצי חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 4.6.17.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות פיזית כלפי אדם.

ג. חודשיים מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום כל עבירת היזק לרכוש במזיד או הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ד. צו מבחן למשך שנה.

מובהר בזאת לנאשם כי אם לא ימלא אחר תנאי המבחן ניתן יהיה להפקיעו ולשוב ולגזור את דינו. מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ב ניסן תשע"ז, 18 אפריל 2017, בנוכחות הצדדים.

